

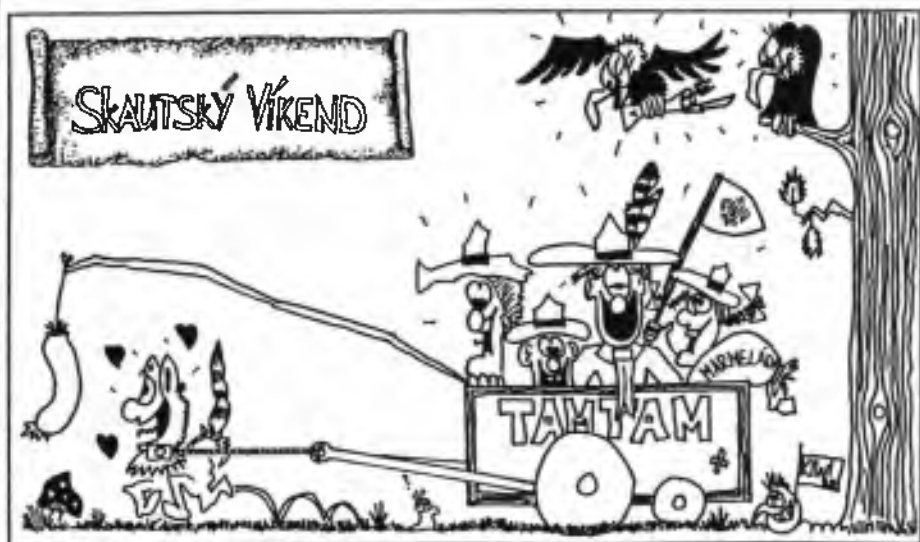
ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ VE ŠVÝCARSKU

DUBEN 1988

15. ROČNÍK (1987/88)

ČÍSLO 3

DNES V ČÍSLE: SVĚTOVÉ JAMBOREE • AHOJ ! • BŘEZOVÉ LÍSTKY • CITÁTY • GUMOVÁ PETRŽEL • ALLO, TCHĚOSLOVAQUIE • STEZKA • SVÁTEK MATEK • NESMĚLÝ PŘÍSPĚVEK • LILIOVÝ KŘÍŽ • JESTŘÁBOVY PADESÁTINY • SVATÝ JIŘÍ • KRASLICE • SVATÝ VOJTĚCH • UDĚLEJ MI KŘÍŽEK, MAMINKO • COOKIE A JEHO DOBRÝ SKUTEK • DOPISY •

16. WORLD JAMBOREE

* PŮVODNÍ ZPRÁVA NAŠEHO AUSTRALSKÉHO REPORTÉRA AKELY *

Pro nás Evropany bylo Jamboree nejen daleko, též cesta byla příliš drahá. Zůstali jsme proto sedět doma. Akela to měl za rohem: Cataract Scout Park je od jeho bydliště vzdálen jen nicotných tisíc kilometrů. V tomto čísle zveřejňujeme první část Akelových zážitků.

SILVESTROVSKÝ ODJEZD

Začalo to o Silvestra navečer. Když jsem se vrátil z práce, viděl jsem, že členové rodiny nezaháleli. Auto i přivez byly narvány cestovními potřebami: stany, spacáky, 40 litry pitné vody, stejným množstvím benzínu, plynovými bombami, izolačními bednami /kvůli vedru/ s jídlem a samozřejmě našimi osobními věcmi. Usedl jsem za volant a vzhůru na sever do N.S.W. /Nový Jižní Wales/ na 16. světové Jamboree!

NOVÝ ROK U BENZÍNOVÉ PUMPY

První vteřiny nového roku oslavujeme na hranici Victorie a N.S.W. v Albury. Bylo to u benzínové pumpy, kde již stály dva autobusy plné hlaholících skautů. Připíjíme si nealkoholickým šampusem.

Jedeme dál a kolem čtvrté hodiny ranní zastavujeme ke krátkému spánku. Po snídani pokračujeme v cestě. Na dálnici se brzy objevuje informační tabule: "Tato cesta vede na 16. světové Jamboree". Kolem velkého množství autobusů pomalu vjíždíme na rozlehlé parkoviště. Členové skautské policie nás vedou na volné místo. Jsme u cíle cesty.

BYLO NÁS SEMD

Historický okamžik! 1. ledna v 10.30 hodin stojíme před první bránou světového setkání. Mám na sobě československý kroj, můj syn Jan je v uniformě australských mořských skautů. Nadšeně vcházíme dovnitř. Kolem nás se valí

dvě davy všemožných skautských krojů. Máme jediný pro-

16. WORLD JAMBOREE

blém: najít v této změti naše skauty Otu Koutného z Rakouska a Jirku Sedláčka z Melbourne. Pomalu míváme první tábor, pak druhý - náhle vidím u prvního stanu na Ulicí vlajek velkou tabuli se Svojsíkovou podobiznou. Rozmlouvá tam skupinka našich skautů. A tak se všichni radostně vítáme. S mým "australským", avšak česky hovořícím synem, je nás zde celkem sedm: dvě skautky a čtyři old-skauti. Tak jsme se přece jenom našli v té záplavě šťastnějších národů! Hrstka československých dělových skautů, reprezentující desítky tisíců sester a bratrů, které nesmějí vyjet za hranice vlasti...

Zatímco havajští skauti hráli na svá drnkadla a zpívali ostrovní písně, kousek vedle tančili Korejci v národních krojích za doprovodu gongů a já v tom zmatku hledal na zemi kryt objektivu, který mě někdo v té změti těl přihlížejících vyrazil z ruky, přičemž jsem stále jedním okem spočíval na synovi, aby se mě v té tlačnici neztratil...

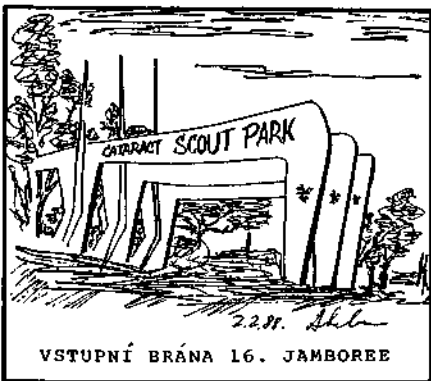
"ŠVEJK" NA JAMBOREE

Neštěstí nechodí po horách, nýbrž po skautech. A tak se stalo, že jeden Američan při cestě do Austrálie nějak příliš skočil a zlomil si nohu. Na Jamboree ho kamarádi posadili do invalidního vozíčku a tlačili ho od jednoho sběratelského kruhu ke druhému. Tato situace mě velmi připomínala Švejka. Skautík držel levou rukou, kterou Okončetina byla natažena

rou měl obvázanou, svůj velký poklad: pytel s odznaky. Toto břemeno spočívalo na jeho zasádrované přes opěradlo vozíku. Jediné, co Američana odlišovalo od Švejka, byl jeho pokřik. Nehulákal: "Na Bělehrad!", nýbrž: "Kdo tady méni odznaky?!"

SBĚRATELSKÉ ROUCHO

Jamboree bylo velkým trhem pro výměnu odznaků. Viděl jsem např. velký shluk fotografů. Když jsem se s námahou probojoval dovnitř, spatřil jsem něco dosti neobvyklé ho. Trůnil tam jeden odznakový nadšenec, který se svému koníčku intenzívně věnuje již od roku 1929. Ve sbírání došel tak daleko,

VSTUPNÍ BRÁNA 16. JAMBOREE

že si pro ukázkou své kolekce musel ušít zvláštní oděv. Měl na něm našito několik set odznaků. Kromě toho byl navenčen od ramen až po paty so speciálního závěsu, který byl oboustranně pošíto odznaky. Ve čtyřech vrstvách. Celé roucho vážilo pěkných pár kilogramů. Jak se sběratel cítil v tom 30stupňovém horku, nevím. Ale asi dobře, protože nadšeně pozval fotografům a přitom stále vyměňoval odznaky.

/Pokračování příště/.

AHOJ!!!

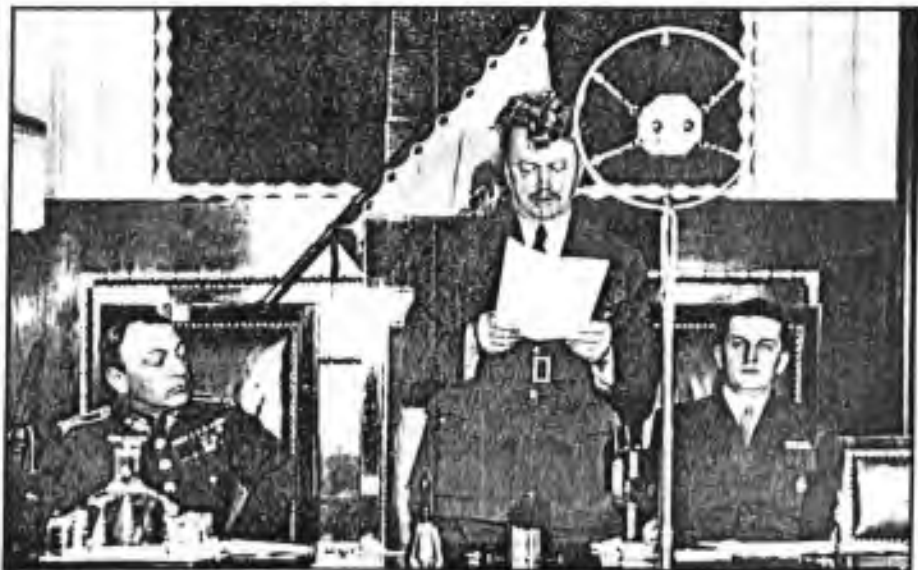
/přepsala tamtamová průkaznice/

Při loňské národní pouti v Ellwangenu, kde jsme pod vedením sestry Mámy tančili Besedu, nám msgr. Fořt z mnichovského Velehradu vyprávěl o vzniku a významu známého pozdravu "Ahoj!".

Téměř každý z nás tohoto pozdravu běžně používá, což nás Čechy v oizině přímo charakterizuje.

"Ahoj!" je jedním z nejstarších křesťanských námořních pozdravů, který se datuje z dob objevitele Ameriky Kryštofa Kolumba. Když tehdy mořeplavci vyplouvali, volali na ty, kteří zůstávali na pevnině: "AD HONOREM JESU!" Česky to znamená: "Ke slávě Pána Ježíše!" Později začali námořníci psát zkratku tohoto pozdravu na špičky svých korbů: Ad Honorem Jesu. "Ahoj!" je dodnes mezinárodním vodácko-námořním pozdravem. /I když my Češi ho používáme třeba při vstupu do mlékárny - pozn. Old Kiwiho/.

MÍŠA /Německo/

V letošním roce vzpomínáme 50.výročí umrtí zakladatele našeho skautingu A. B. Svojsíka. Snímek: z valného sjezdu Svazu 25. února 1934 na Staroměstské radnici v Praze. Náčelník - Zakladatel, jehož projev byl poprvé vysílán rozhlasem, stojí uprostřed. Vlevo vidíme generála Klecandu, vpravo sedí místostarosta Svazu prof. dr. J. Charvát.

VYZNAMENÁNÍ BŘEZOVÉHO LÍSTKU

Jak víte, je skauting v ČSR zakázán. Děti se nesmějí scházet pod junáckým praporem. Avšak stovky skautských vůdců nezmizely ze světa. Pracují s dětmi i nadále. Byly založeny skupiny milovníků přírody, turistické oddíly a další sdružení, s je-

jichž členy nás pojí společná láska k přírodě a její ochrana. A protože československá mládež nesmí být za tuto prospěšnou práci odměňována skautským vyznamenáním, či diplomem, vymysleli staří skautští vůdcové tzv. vyznamenání Březového lístku.

Březové lístky - Jestřáb má samozřejmě kompletní sadu těchto kovových odznaků - existují v devíti barvách. Černý lístek se např. uděluje tomu, kdo pomohl nejméně stu dětí k získání junácké zdatnosti, ze kterých nejméně polovina složila slib věrnosti.

Březové lístky se udělují od stupně nejnižšího do nejvyššího. S odznakem příslušného stupně /barvy/ dostane vyznamenaný diplom s podpisy všech, kteří s udělením souhlasí. Podmínky k udělování Březových lístků jsou zajímavé, i když trochu složité. Kdo se chce dozvědět podrobnosti, může se obrátit na Jestřába /tel. 056/ 86 16 75/.

Nositelé Březových lístků nejsou skauty, protože jimi být nesmějí. Žijí však podle skautských zákonů a zvyklostí. To je důležité.

Těsně před vánoci se v švýcarském Schönenwerdu konal skautský víkend. Naše zpravodajka - devítiletá Majda - o tom píše:

Nejprve jsme se ubytovali a trochu si hráli. Pak začala služba připravovat večeři. Já jsem prostírala. Po jídle jsme dělali z papíru žďby a lampiónky. Potom jsme zapálili svíčku a šli na procházku. Po-dařilo se nám objevit jeskyni. Večer jsme si v postelích dlouho povídali. Ráno jsme zatopili v kamnech, udělali snídaní a potom vše pěkně uklidili. Pak jsme hráli různé hry o ceny. Po obědě jsme zpívali. Nakonec jsme dostali bublaninu a čokoládu. Přijeli rodiče a byl konec. Bylo to moc hezké.

Informace o příštím víkendu: Vlaštovka, tel. 031/26 16 43.

CITÁTY

Jak jsme v lednu slíbili, pokračujeme ve zveřejňování citátů o skautingu, které pro vás zaslal Ostrovan. Tentokrát to jsou výrocky legrační. Pobavte se.

"Při výstavbě pionýrských oddílů Junáka skoncujeme s vlivem prohnité skautské ideologie Baden-Powella a služebníka české buržoasie Svojsíka a vytvoříme organizaci dětí-budovatelů socialismu." V.Hájek /1948/

"Junák musí neodkladně začít vychovávat mládež v novém, lidově demokratickém duchu a ne v duchu britského imperialismu a svojsíkovského šovinismu!"

L.Tauber /1948/

"Má-li dětská organizace splnit svůj úkol ve výchově socialistického člověka, nemůže tak činit starým skautským způsobem, ale musí být postavena na nové pokrokové ideologii, jak to činí sovětská komsomolci při výchově mladých pionýrů!"

J.Preininger /1948/

"Konfrontace ideových a výchovných principů skauta a pionýra ukazuje jednoznačnou převahu organizace pionýrského typu jako organizace kvantitativně odlišné, plně spjaté se socialistickou ideologií." J.Kohout /1976/

NAŠ NOVÝ ODZNAK je "až oči přecházejí." Výška 4,4 cm, váha 19 g. Prodává Jestřáb. Nevhodné pro světlušky, neboť pod tíhou odznaku musí chodit v předklonu.

GUMOVÁ PETRŽEL

Každý sbírá něco jiného. Já sbírám gumy ke gumování. Sbíráám je od svých šesti let. Guma z největší dálky pochází až z Austrálie. Mám gumy, které jsou průsvitné. Také takové, které jsou skládané z různých barev. Mám gumy velké i malé. Některé také voní. Jedna guma je na čtítku. Další je v podobě panenky, která má různé šatečky. Mám též gumovou hvězdu, ale ta nevoní. Jedna guma je jako zubní pasta a ta je uprostřed magnetická. Jiná guma vypadá jako svíčka a další je jako včela. Dokonce pohybuje očima. Moje první guma byla sova. Mám gumy z Evropy, Asie, Ameriky a Austrálie. Mám jich už šilenež moc, je jich 117, ale chci je sbírat dál.

Petržel /9 let/

POHLEDNICE, ODZNAKY, PLAKÁTY A JINÉ MATERIÁLY ZAHRANIČNÍHO SOKOLSTVA KOUPÍM. NABÍDKY DO REDAKCE POD ZNAČKOU "SOKOLÍK".

SBÍRÁM A VYMĚŇUJI OTISKY SKAUTSKÝCH RAZÍTEK. MAJDA ČEP, SÜDSTRASSE 3, CH-8610 USTER.

SHÁNÍM KARTIČKOVÉ KALENDAŘÍKY. PERKO (ČSR). ZAŠLETE DO REDAKCE

PIKSLIČKY OD COCA-COLY SBÍRÁM. KIWI. (ŠROT ZAŠLETE REDAKCI).

* Hodný stařeček Šimpanský prý už zase uprchl z vězení. Protože se mu u nás na Kyburgu tak líbilo, chceme ho pozvat na svato-dušní víkend. SOUHLASÍTE???

ALLO ! TCHÉCO SLOVAQUIE

V Československu proběhlo v roce 1945 45 lesních škol, které absolvovaly tři tisíce vůdců. V jejich programu byla též příprava celostátního skautského soustředění.

Na letošní podzim se připravuje velká manifestace, která má dokumentovat účast skautů v boji proti nacistům.

Časopis JUNÁK vychází nákladem 100 000 kusů, SKAUTKA je dvouměsíčník s 15 tisíci výtisky. Rovněž tolik má měsíčník ČINOVNÍK.

Patrona skautů sv. Jiří bylo letos vzpomenuo obzvlášť slavnostně. Oslava se dělí tradičně na dvě části: na zábavnou v předvečer a na slavnostní v den svátku samotného. Ta večerní čerpá z tradic svátků svatých Filipa a Jakuba, jenž se slaví o týden později a připomíná naše svatojánské ohně. Zapalují se na kopcích za zpívání kanonu "Červená se líně záře" a potom se "pálí čarodějnice", resp. jejich dopravní prostředek - košťata, který se hořící vyhazuje do výšky. Písněmi o světovém bratrství skautů pak končí večerní část.

Druhý den pochodují skauti městem, načež uspořádají pro obyvatelstvo

Spolupracovník Castor nám zaslal stránku z francouzského časopisu SCOUT (2.5.1946). Zveřejňujeme stručný obsah.

představení s výstupy a písněmi.

4. listopadu 1940 byl český skauting, čítající 60 tisíc členů, rozehnan gestapem. Mnoho vůdců prošlo koncentráky. Přesto pokračovali skauti v činnosti tajně. Po osvobození spojenci v roce 1945 byl skauting obnoven a do konce roku bylo registrováno 300 000 členů, včetně vodních skautů a motorizovaných oddílů.

9. února 1946 se konal sněm, jehož se zúčastnilo na dva tisíce vůdců, kteří zvolili ústředí. Byl vytýčen program, který má národu zdůraznit

důležitost skautingu při výchově mládeže. O dva dny později se konal v Praze svaz roverů. Při té příležitosti byl vydán slavnostní

almanach, ve kterém byly mj. zveřejněny výroky prezidentů Masaryka a Beneše o prospěšnosti skautingu.

(S francouzštinou se úspěšně popral Cookie)

STEZKA OPUSTILA STEZKU

Nedávno jsme obdrželi smutnou zvěst: "Stezka", oblastní časopis našich skautů v Holandsku, vyšla naposledy. Bratr Běda v posledním čísle píše mj.:

"Skauting je hra," prohlásil náš zakladatel Sir Baden-Powell. Ke každé hře je však třeba i hráčů, v tomto případě dětí ve skautském věku mezi 7 a 14 lety, které by tuto hru chtěly s námi hrát. A ty už zde nemáme. Ať počítáme, jak chceme, víc jak šest dětí roztroušených po Holandsku neznáme. S takovou malou skupinkou se opravdu skautovat nedá.

Po mnoha letech se proto těžce loučíme se "Stezkou" a děkujeme její tvůrcům za obětavou práci, kterou našemu hnutí dobrovolně tak dlouho poskytovali.

FERDA MRAVENEC PROTI 25 MILIÓNŮM

ZVEŘEJŇUJEME POSLEDNÍ NÁZORY NA OSTUDNÝ TELEVIZNÍ SERIÁL O FERDOVI MRAVENCOVI, VE KTERÉM BYLI MJ. I ZLÍ MRAVENCI-SKAUTI:

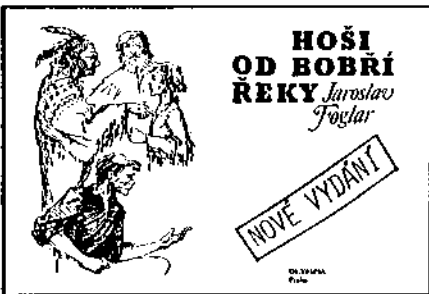
Připojují se k protestu proti autorům tohoto seriálu. Snad ani nevědí, kdo skauti jsou a jak se chovají. Ferda Mravenec je stělesněním dobra a pracovitosti. Skauti jsou zastánci přátelství mezi lidmi na celém světě. To nemůže změnit ani pomlouváčný televizní seriál. Perko/CSR/

Snížil by se třeba některý Ital nebo Švýcar k tomu, aby tak zprznil dílo svého oblíbeného dětského spisovatele? Jistě ne!

Diblík /Kanada/

STÁLÍ SPOLUPRACOVNÍCI TAMTAMU:

Bystry Orlik (PL), Castor (F), Ostrovan (CS), Perko (CS), Ros-tislav (USA), Sokolík (DK).

Dobře informovaný TAMTAM oznámil čtenářům již v loňském dubnu, že v CSR se po mnohaleté přestávce chystá opětné vydání nejspěšnějšího dětského románu "Hoši od Bobří reky". Tato kniha Jaroslava Foglara - vydalo ji pražské nakladatelství Olympia - vyšla ve stotisícovém nákladu a byla okamžitě rozzebrána.

V loňském 49. čísle pražského týdeníku "Tvorba" je Foglarově tvorbě věnována celá strana. Píše se se tam mj.:

"Současná česká literatura pro děti a mládež, která usiluje čerpat dobrodružné syžety z prostředí pionýrských táborů, však do značné míry dluží čtenářům to, co jim může poskytnout Jaroslav Foglar. Proz tohoto typu, jejichž nejvýraznějším představitelem je dnes Miloš Zapletal, je opravdu nedostatek. Stálo by za to srovnat počet děl skautské tematiky let třicátých a čtyřicátých se současnou produkcí z dané tematické oblasti. I proto si pionýrství vedoucí cení Foglarových knih, neboť inspirují k četným prázdninovým hrám a dobrodružstvím".

Závěrem se ve "Tvorbě" vyhrožuje, že "možnými upravami by Foglarovy romány jenom získaly" a soudruhům čtenářům se mírně naznačuje, že by se pak dalo počítat i s vydáním knihy "Chata v Jezerní kotlině".

FOLKLOR 75, česká taneční skupina hledá další zájemce.
Informace: 052/ 31 24 02.

SVÁTEK NAŠICH MAMINEK

Naše hodné maminky, které se o nás tak obětavě starají, budou mít brzy svůj svátek. Říká se mu Svátek matek a oslavuje se druhou nedělí v květnu.

Prvé zmínky o tomto svátečním dni najdeme již v roce 1644 v Anglii: děti, které žily mimo domov, se v určitý den sjížděly domů a přivážely svým maminkám dárky. Tato ušlechtilá myšlenka - připomenout a odměnit důležitou roli matky v životě rodiny - se pomalu šířila světem. Maminky se oslavují od roku 1914 v USA, od 1919 ve Skandinávii, od 1922 v Německu.

Vídenští skauti věnují oslavám Svátku matek velkou péči: Bobesch nám zaslal toto razítko z roku 1985.

Baden-Powell vyzval ve stejném roce skauty k důstojným oslavám Svátku matek. Ve svém článku vzpomíná na svou 90letou maminku, která pohlížela na vlčata jako na své vlastní vnoučata.

UNSER WEG
EINE
WIENER PFADFINDERZEITUNG

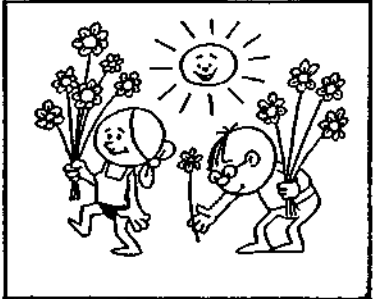
IV. Jahr Mai-Juni-Juli 1923 / Nr. 517

Der Tag der Mutter! Baden-Powell

Clair der ersten Weltkriege, der so großer Bedeutung gelangt, war der 1. Wienerer Tag der Mutter. Dieser Tag, der sich am 8. Juni 1923 abspielte, war ein Tag der Mutter. Er war ein Tag der Mutter. Er war ein Tag der Mutter.

Zakladatelova výzva byla o rok později otištěna i v rakouském skautském časopise "Naše cesta". Skauti reagovali správně: na Svátek matek uspořádali ve Vídni slavnostní průvod a na jejich popud se tento den od roku 1926 oslavuje v celém Rakousku. S výjimkou německé okupace v letech 1938-1945, kdy byl zakázán.

Svátek matek se samozřejmě oslavoval i v Československu. Po komunistickém puči v roce 1948 byl stále více potlačován, až byl nakonec podle ruského vzoru nahrazen tzv. Mezinárodním dnem žen. ("Den mezinárodní solidarity pracujících žen všech zemí v boji za mír, demokracii a rovnoprávnost v kapitalistických a koloniálních státech").

A TAK NEZAPOMEŇ: 8. KVĚTNA DEJ SVÉ HODNÉ MAMINCE KYTIČKU A PODĚKUJ JI ZA VŠECHNO, CO PRO TEBE UGĚLALA !!!

„Kdyby každý chlapec na světě byl skaut, nebylo by válek!“
(Velitel Junáka br. prof. Sláva Řehák na Mezinárodním skautském večeru v Praze 22. XI 1945.)

Pražské divadlo Semafor přijede v červnu do Švýcarska. Informace: tel. 052/ 27 48 14.

1988
FORADNÍ SKÁLA

Právě vyšel katalog nálepek, které redakce pravidelně vydává: je jich už 20.

Nesmělý příspěvek pro Tam-Tam

"Pojd' se mnou tam, kde nebe je vysoké a modré a kde oblaka bílá rychleji než kde jinde plují. Slyšíš tu píseň větrů v korunách borovic? Slyšíš tu píseň dalek závratných? Tiše a velebně šumí hlavy stromů. Záře slunce červenavá stéká po jejich rozpukaných kmenech a vůně pryskyřice tě omámí. A večer oheň táborový tam do tmy pak zasvítí a vyvolá v tobě pocity, které otřesou tvou duší...."

Podle J. Foglara - Kronika Ztracené Stopy

Tímto citátem otvírám svůj deník - deník turisty, avšak zároveň skauta- nováčka, který přes svůj chlapecký věk je nazýván Staříkem.

Jak to všechno začalo:

Slyšel jsem o turistickém oddílu mládeže, rozhodl jsem se, že tam vstoupím, protože jsem zatím nikde nenalezl pravého kamaráda, o jakém jsem všude čítal. Při vstupu jsem zjistil, že tam jsou nejenom výborní chlapci, ale i jiní, kteří mluví hrubě a dávají mladším špatný příklad. Jenomže ti z oddílu odešli a přišli noví správní chlapci, se kterými jsem se brzo seznámil. V oddíle se mi zalíbilo, ihned jsem se do všeho zakoušl. Vstoupil jsem tam na jaře; všechno mi uteklo tak rychle a hladce hlavně proto, že jsem se týden co týden těšil na naše další schůzky. Složil jsem nováčkovskou zkoušku a chystal se odjet složit na památné místo slib. Nikdo kromě těch, kdo složili slib, neměli právo vstoupit na toto památné místo.

Už jsem byl s oddílem na dvou výpravách. První byla na osadu T., kde jsme přespali ze soboty na neděli, ale týden před slavnostním ohněm. Druhá výprava byla na osadu D., a to jsme přijeli vlakem až na slavnostní oheň. Večer jsme u ohně s naším oddílem předvedli několik scének, zpívaly tam hudební skupiny doušáci a i z okolních osad a soutěžilo se o ceny. Přespali jsme v malém srubu. Ráno jsme ještě stříleli z luku a pak jsme odjeli domů.

Co mi chlapci nesměli povědět o slibovém posvátném místě, jsem se nedozvěděl, ale v sobotu ráno jsem se na sraz dostavil. Se mnou skládali slib další čtyři chlapci. Když jsme vystoupili z vlaku, pomalu jsme přicházeli do zapadlejší a do zajímavější přírody. Pravá divočina. Všude samé nepřístupné skály, vysoké stromy, o které se nikdo nestará, skalní mosty, údolí a zase krásná travička přerušena potůčkem nebo ryhničkem. A jak jsme tak procházeli, tak se před námi objevilo maličké údolíčko, ve kterém bylo kupodivu slavnostní i užitkové ohniště a dokonce i srub, kterého bych se v takové divočině, kde není žádná stezka, nikdy nenadál.

Usadili jsme se, pomohli opravit srub a zjistili jsme, že ve srubu někdo byl. Ve srubu byla zvláštní kniha, do které každý přichozí, nebo skupina napsala, co si o tomto srubu myslí atd. Chata nebyla na zámek, a tak se tam mohl každý schovat před deštěm i ohřát si oběd.

Ale nemohl jsem se dočkat večera, snad jako něčeho jiného, byl jsem nervozní, atále jsem se učil a opakoval slib, že bych ho snad uměl i pozpátku. Večer nadešel. Zapálil se hlavní slavnostní oheň a zástupce vedoucího oddílu si nás pět odvedl stranou. Starší chlapci začali hrát známou píseň o Rychlých šípech a my jsme jeden po druhém chodili odříkávat slib. Pravou rukou jsme přísahali na kroniku a vlajku skautským pozdravem a palec levé ruky jsme namočili do nějaké tekutiny a obtiskli na vlajku. Potom jsme šli jeden po druhém každému stisknout ruku a rádece oddílu začal vztyčovat vlajku.

Teď jsem teprve cítil to, co cítili všichni hrdinové knih Jaroslava Foglara, Jiandra Sochor, Mirek Trojan, Petr Solnar, Vínček Prokš, Vláda Denk, členové klubu Rychlých šípů a jiní a jiní, a zjistil jsem, jak je krásné mít kamaráda a ne jednoho. O takovém pravém kamarádství jsem už dlouho snil, když jsem zatím nepoznal nic jiného než podvody a lži. Jenomže pravé kamarádství a čestnost je velmi těžké vybudovat, zvláště, když byl člověk dříve ne zrovna dobrý.

Chtěli bychom každému dokázat, kdo nevěří, že i v Československu jsou pokračovatelé skautingu, sice pod jménem turisti, ale i náš oddíl jde ve stopách správného kamarádství, čestnosti, přátelství a cti. A proto "Ať žije skauting!"

Váš Stařík (ČSR)

P.S. Do oddílu ještě zatahují jednoho nováčka, kterému se budu snažit být výborným příkladem, jakým byli všichni dobří chlapci mně při vstupu do oddílu.

Víte, co znamená tento odznak ?

Je to odznak zkoušek liliového kříže. Znázorňuje junáckou lilii, z níž vyrůstá kříž: z dobrého junáka dobrý křesťan. Junáctvím ke Kristu!

Zkoušky liliového kříže jsou junácké zkoušky pro katolíky. Mají nováčkovskou zkoušku, první, druhý a třetí stupeň, dvě činovnícké zkoušky a tři stupně vlčácké /nebo světlušek/. Doplnují tedy normální stupeň junácké vyspělosti. Pro všechny stupně, tedy od malého vlčátka až po vůdce, je týž kovový odznak /nosí se na levé kapse košile/, jenomže v každém stupni má jiné barevné podložení.

Zkoušky liliového kříže může skládat každý junák-katolík a to i když je členem oddílu, kde se náboženská výchova nepěstuje. Nejsou to tedy zvláštní zkoušky jenom pro junáky stejnorodých katolických oddílů.
/Z časopisu Junák/

PRO SBÉRATELE RAZÍTEK: OTISK LILIOVÉHO KŘÍŽE JE K VÝMĚNĚ V REDAKCI.

KYBURG, odkud uprchl Šimpanský.
/V pozadí/. Skupina skautíků putuje po otiscích jeho pařátů.

Superphoto: Old Kiwi.

VZPOMÍNKY NA KYBURG

Dvě užasné fotky z podzimního tábora, které nesmějí chybět ve žádné spořádané rodině:

1. NAŠE SKUPINA U STOLU /bez Dečky a Robina Hooda/.
2. KONG ŠIMPANSKÝ.

Cena s poštovním pouze 3,50 Fr.
Objednávky v redakci.

PROČ JSEM SKAUTEM ?

Jednou jsem si řekl, že to zkusím se skauty a už jsem u toho zas-

tal. Líbí se mi, jak společně zijeme a co všechno děláme.

Kdysi jsem byl na neskautském tábore, ale tam se dělaly same blbosti.

Pišťalů (11let)

VE VLASTNÍ VĚCI: omlouváme se několika desítkám čtenářů, např. Jardušínovi z Naftalínbachu, že v poslední době nepravidelně dostávaly TAMTAM. Bylo to způsobeno slunečními, dešťovými, mlžnými a sněhovými kalamitami.

ADMINISTRACE

dopisy na redakčním stole

Slyšel jsem ve vysílání Svobodné Evropy rozhovor s Old Kiwim. Ačkoliv znám skauting jen z vyprávění o nějaky ten pátek starších kamarádů, mám o toto hnutí velký zájem. Jsem rád, že naše skautské ideály v nedaleké, ale svobodné cizině přenášíte na ty mladší. Budete se divit, ale i u nás se konají podobné věci, jako třeba vaše Exiloree. Samozřejmě se jmenují jinak. Kluci tam jsou vedeni k pracovitosti, lásce k přírodě a k opravdovému kamarádství. Toto vše je opředeno romantikou příběhů starých knížek J. Foglara a podobných spisovatelů. Hoši by chtěli být Mirky Dušíny, Rikitany apod. Bohužel jich není moc, chybějí nám vedoucí správné skautské výchovy. No, ale snad se ledy brzy rozhýbou - snad... První vlaštotkovku bylo vydání knihy "Hoši od Bobří řeky". Bylo okamžitě rozebráno. To se u nás spisům různých rádo by spisovatelů hned tak nestává.

Přítel /ČSR/

Ve švédských Severských listech jsem četl, že jste nechali v ČSR zhotovit nějaká razítka k 75. výročí založení skautingu v Čechách. Mohu u vás objednat obálky a pohlednice s otisky těchto razítek?

Sokolík /Dánsko/

Evj. to Byla Přísava, An
Simpansky! ale teď se
ho už nebojím! *RS*

ANDULKA (9% 64)

Pracuji s mládeží v tělovýchově. Máme zde tzv. TOMy /turistické oddíly mládeže/. Jejich program je velmi podobný - vlastně téměř totožný - s osvědčenými skautskými praktikami. V republice je celá řada těchto oddílů a mají velký úspěch. Dozvěděl jsem se, že u vás mohu získat nejnovější materiály o světovém skautském hnutí. Moc by mě zajímalo, jakými směry se současný skauting vyvíjí.

Dopis z ČSR

Chcete-li se vyvarovat ztráty čtenářů, nekrmte je politickými vtipy a ruštinou. Je to nechutné a do skautského časopisu to rozhodně nepatří.

Akela /Kanada/

Kdo nečetl TANTAM - nežil! Kdo nebyl na světovém Jamboree, také nežil! Já tam tedy za vás všechny jedu!!!

Akela /Austrálie/

Lonské léto jsem pracovala na statku a vydělala si mococ penízek, za které chci přijet na letní tábor do Švýcarska. Hanba mě totiž fackuje: bylo mě již 17 let a pořád ještě jsem světluškou. Proto bych ráda na táboře složila skautský slib a nějaké odborky.

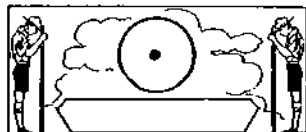
Díblík /Kanada/

Četba TANTAMU je pro nás, kteří jsme prošli skautskou výchovou, veliká vzpruha a povzbuzení, abychom v rámci možností u nás udržovali plamének skautingu při životě. Věřím, že brzy přijde čas, kdy budeme moci veřejně pokračovat v cestě, kterou vytýčili A.B.Svojsík a R. Plajner.

Dopis z ČSR

Další dopisy příště.

Pozdravte Prahu mou a její Vltavu
a jestli cizí kraj mé kosti pochová
tož aspoň srdce mé tam přijmi vlastní má

S bolestí v srdci oznamujeme všem přátelům a známým, že nás navždy opustila moje drahá, milovaná manželka, naše starostlivá maminka, Ichně, dcera a sestra

Jana Knotková-Hanyková

Zemřela 1. února ve věku 52 let po těžké nemoci, s kterou do poslední chvíle statečně bojovala. Čest její památce.

Naše Honza patřila mezi průkopníky exilového skautingu. Táhla s námi naši káru od Zátoky dobré naděje přes lyžařské tábory na Engelbergu a Belalpu. Stála u kolébky bernského oddílu. A Tamtam jí též vděčí za mnoholetou expedici. Skauti jí prokázali vděk na její poslední cestě. Přišli v hojném počtu. Jejich jménem promluví-li nad rakví Cookie a Vrně.

- - -

V Norsku zemřela

Hana Š k l í b o v á ,

dlouholetá redaktorka Svobodné Evropy a zasloužilá skautská pracovnice.

Milé sestry a bratři, vážení rodiče,
protože budeme mít příležitost v jubilejním roce Československé republiky /1918 - 1988/ několikrát vystoupit s našimi t a n e č k y v národních krojích, zveme Vás na nácvik.

Aby účast na nácvicích byla pro Vás jednodušší, budou navštěvovat děti z Curychu a okolí a z Bødenu v Curychu pod vedením paní Dagmar Dornblierer-Šeškové, adresa Oberdorfstr.339, 8342 Wernetshausen, tel. 01/937 51 39.

Nácviky se konají každou druhou sobotu v Ref.Kirchgemeindezentrum Enge, Bäderstrasse od 14 - 17 hod. /z hl.nádraží tramvaj č.13, směr Albisgütli, šestá zastávka/.

Další nácvik je 19.března.

Nácviky se konají ve třídě, z foyeru střediska dvakrát dolevo.

Prosím, přijďte všichni !

Maimo

Milí skauti a skautky, světlušky a vlčata, ve ve vašich Stezkách se od vás žádá v různých stupních zdatnosti, abyste zněli něco z českých a slovenských dějin. Mimo jiné máte také vědět o sv.Vojtěchovi, kterého vzpomínáme 23.dubna, den před svátkem skautského patrona sv.Jiří. Následující článek má vám v tom pomoci

SV. VOJTĚCH, BISKUP, SVĚTEC, MUČEDNÍK

Dřevoryt českých patronů z r.1496
Zleva : SV.VOJTĚCH, sv.Zikmund,
sv.Vít a sv.Václav

Jeho současník sv.Bruno Kerfurtský kreslí mládí Vojtěcha z rodu Slavníkovců bez příkras :

"Veselé Libice, veselého, poživáčeného otce veselý syn. Otec nebyl člověk nadprůměrný, ale vynikal v milosrdenství a štědrě pečoval o chudé." O synovi říká :

"V učení byl líný a teprve strašný výprask rozhněvaného otce nepravil mu mladou hlavu, ač ne docela. Byl chytrý a nadaný, takže dovedl na Dávíně překvapit svého přísného učitele ; a i když se po devíti letech navrátil domů, byl bujný jako každý druhý, oddával se světským rozkošem a vyhledával mladických zábav ; libuje si v jídle a pití ..."

Vojtěch je svědkem umírání prvního pražského biskupa Dětmara. Slyší pláč posledních okenžníků, slyší sebeobžaloby umírajícího, že nebyl dobrým a svědomitým pastýřem svého lidu, a v těžkém smrtelném zápase ze studeného potu čela nad zrakovým vytřeštěným do prázdna čiší hrůze zodpovědnosti před věčným Soudcem.

Klerik svatovítského domu z rodu Slavníkovců se hrouťí do sebe a v zrcadle tohoto umírání vidí sám sebe a svou zodpovědnost. A do tohoto kajícího rozpoležení duše přichází zpráva z Levého hradce, že on, Slavníkovec z Libice je zvolen na místě Dětmara za biskupa České země. Nezareptal, neodmítl, přijal.

Putuje do Italie do Verony pro biskupské svěcení a vrací se domů do Čech, do Prahy, k chrámu sv.Víta, který buďoval sv.Václav.

A Jak se vrací ? S výšín cesty spatřiv po prvé Prahu, sestupuje s koně. Svléká svůj panský šat. Zouvá svou obuv a v rouše kajícím, s modlitbou kajícího žalmu "Smiluj se nade mnou, Bože" blíží se ke knížecímu srdci své země.

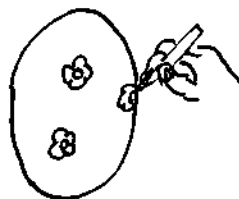
Ve dne v noci neměl jiné starosti, než trávit dlouhý čas v nejpřísnějších postech. Dobře žil, dobře učil, nikdy se skutkem neodchýlil od toho, co hlásal. Ve Vojtěchovi roste velký biskup, člověk vzdělaný nad průměr doby, první Čech, který zcestoval Evropu : Verona, Pavie, Řím, Ostřihom, Krakov, Hnězdo, Mohuč a zase Řím, Monte Cassino, Paříž, St.Fleury, St.Denis, a zas Čechy. Ve sv.Vojtěchu vyrostl diplomat velikého zahraničního formátu, první duchovní kníže, který se znovu chopil myšlenky Cyrilometodějské. Přemýšlí o spojení Slovanů do jedné linie ve středu Evropy. Proto ta usilovnost jeho cest. On věděl jistě lépe než my

Blíží se velikonoce. Tečka nám poslala recepty na dva druhy k r a s l i c :

Pirátská vajíčka

Uvařit hodně cibulových slupek. Ve vývaru uvařit + obarvit vajíčka. Ostrou kudlou vyškrabovat.

Chceme-li si vajíčka ponechat na památku, vaříme je minimálně 15 min.!

Batikové vajíčka

- 1/ omyjeme nejprve o c t e m !
- 2/ vejčuněk /vyfouknuté vajíčko/ uzavřeme voskem /nehoře i dole/, aby při barvení nenatekla dovnitř barva.
- 3/ Zapálíme svíčku. Ve velmi horkém vosku namáčíme špendlíkovou hlavičku /po případě nejdříve do plamene potom do vosku/ a okamžitě uděláme čárku na vajíčku. 1 namočení do vosku = 1 čárka na vajíčku. POZOR !
- 4/ Barvit ve s t u d e n é barvě ! Nechat uschnout a nanášet vosk dále. Barví se od světlé a tmavou barvu si necháme na konec, až máme vzorů na vajíčku dost.
- 5/ Stíráme nakonec nahřátým /třeba na elektrické plotně/ hadříkem.

dnes, co pro Slované znamená veliká Ostráha, co znamenalo Polsko. O Rusku věděl přesně z úst Adalberta Ruského, který ho bifmoval. V mladém Ottovi III. měl přítele a kamaráda, který mu rozuměl a který jeho myšlenky podporoval ve vlastním zájmu. Dnes o tom mluví chrám na Isola Tiberina, velkolepý chrám sv. Vojtěcha v Ostráhomí, wavelská kaple v Krakově a slavný chrám v Hnězdě. Jeho důvtipu a jeho plánům vděčí Uhry až do dneska, a Poláci s pýchou a vděčností vzpomínají na dobrodiní jeho ostatků, které jim již v roce tisícím daly církevní samostatnost. U nás se vše zastavilo. Přemyslovci vpravdě nepoznali "chvilu návštěvení svého". Marně plakal

sv. Vojtěch na pomezí země České a v bolesti srdce opouštěl svou zemi, zbrocenou krví svého rodu, vyvražděného v předvečer svatého Václava. Ó, smutný den, který sice sjednotil zemi v nesváru rodu, ale vyhnal spasitele svého. Marně přivezl Břetislav po 40 letech tělo světčovo z Hnězda do Prahy. Prosby jeho o pražské arcibiskupství ve zmatku času nedošly sluchu a Čechy musely čekat tři sta dlouhých let. Vůdcové tehdejší skupina našeho národa, krátkozrací Přemyslovci, sami se zřekli sv. Vojtěcha a je jejich vinou od Boleslava II. až po Ryšavce a jejich nohledy Vršavce, kteří vyvraždili rod Slavníkovců, že zůstali 300 let vyřazení ze svatých plánů Vojtěchových.

KALENDÁŘ PODNIKŮ

23.+ 24.4. X.Velesezení Evropského poradního kruhu
v Sulz-Hopfau ve Schwarzwaldu

20.- 23.5. Roverský sraz v Rodingu /Bavorsko/ pořááá odd.bří Čapků

21.- 23.5. Svatodušní soustředění oblastí Švýcarsko

ve skautské chatě v Bätterkinden BE

vede Cookie + Old Kiwi, jako host Kong Šimpanský
poplatek Fr.35,-

pro švýcarské zájemce o letní tábor VÁLENDY povinné !

18.6.sobota Stánek na Dni uprchlíků v Curychu, Werdermühleplatz

9 - 17 hod.smažíme emundu, prodáváme koláče /prosíme maminky
o dodávku/

18.6. Den uprchlíků v Bernu. Tančíme na Bundesplatz
pak odjezd do Romanmoutier, táborák, přespění

víkend
vede
Máma

19.6.neděle tančíme v Romanmoutier

16.7.-7.8. Letní stanový tábor VÁLENDY na Horním Rýnu

vedeCalemity-Jane /dříve Vlašťovka/, Jirka a Vydra
Poplatek Fr.300,-, kapacita 30 dětí, min.věk 9 let.

Termíny ostatní skautských táborů v Evropě

9.- 30.7. Německo-sever, vede Eliška a spol.

23.7.- 14.8. odd.Seton, Německo-jih, vede Ivo

-"- odd.V.Fanderlíka, Německo-střed, vede Obé

25.7.- 13.8.odd.sv.Jiří, Německo-jih, vede Padre

30.7.- 13.8.odd.bří Čapků, Německo-jih, vede Šídlo

Do uzávěrky nešlo termíny vodácké družiny Čochtanů a odd.Vídeň.

PŘIHLÁŠKY na uvedené podniky u vůdců nebo v administraci Tamtamu

MECENÁŠI

Tamtamu : Zbyněk L u d v í k HELVETIA-Versicherungen
Frankfurt/M - Fr.100,-

DOPISOVÁNÍ : 20letý číšník s hotelovou školou, Pražák

hobby : modely letadel a lodí

by si rád dopisoval, nejraději se skautem.

Lze psát i německy, pokud by čeština či slovenština
dělala potíže.

Adresa v administraci.

Ke Svátku matek
se naučíme:

UDĚLEJ MI KŘÍŽEK, MAMINKO

Tony Hořínek

Verse
Tempo di tango

Bm1 Fm1 C
 Večer sám na tebe vzpomínám a často, když se setmí
 Sám a sám tvé ruce zulíbám v rukou tvých teplo je mi
 smutně do tmy zavolám. Do očí mi slzy vyskočí hlava se
 tiše s nimi usínám Poslední než den se rozední na mne jen
 vzpomínkou za maminkou až zatočí. Častokrát se dívám
 maminko, má maminko, zes pohlédní. Srdce mé tě vítá
 do vzpomínek zpět, smutek v srdci mívám, cizí je mi svět.
 nejkrásnější květ, cítíš, jak se zmítá, dšes opustí svět.
 Vím to, vím, že už se nevrátím, že nikdy ve vzpo-mín-ce
 Sám a sám v rukou Tvých umírám, ale než hvěz-dy zblednou
 C7 F G7 C7
 své mamince nepovím : 1. U-dě-lej mi kří-žek, maminko
 ještě jednou zasepřem : 2. Do tvých měkkých rukou, maminko
 1. než odejdu do světa v rukou tvých jsou růže, mamin-ko
 2. rád jsem svoji hlavu klad, uďe-lej mi křížek, mamin-ko,
 ve světě jen hloží rozkvétá jako, když jsem bý-val mlád
 A když někdy do duše mi černý padne stín, rád bych hla-vu
 s žaly všemi složil na tvůj klín. Aspoň ještě jednou, maminko
 k to.bě bych se vrá-til rád, u-ďe-lej mi kří-žek, ma-min-ko
 jako když jsem býval mlád

A.Z. 8021 Zürich 1
Postretouren an :
Postfach 295
CH-8021 Zürich 1
Verband der
Tschechoslowakischen
Pfadfinder in der Schweiz

24.dubna

Skautský patron — svatý Jiří.

Není tomu dlouho, co jsem mluvil s jedním skautem z bývalé Pětky o dnešním skautingu. Říkal mi, že si mne v Pětce vždy předstevoval jako rukáv s Lvím skautem a plný odborek. A že to bylo něco úžasného pro něho, na co se díval s obdivem a tužbou, aby toho také jednou dosáhl. To prý dnes chlápci necítí.

SKAUTING PRÝ JE "ŘEMESLO". Ano, je to řemeslo, které se nedá naučit z knih ani nahltat v kurze, ale pracně a časem "vyučit" v oddíle u "mistra" vedoucího, starého skautského praktika.

Ano, skauting není papírová věda, je to řemeslo, nebojme se toho výrazu "válečnické řemeslo", které se vyučuje mladý válečník u starého. Skauting je válečnictví o nové lidství.

MY SKAUTI MÁME ZA PATRONA SV. JIŘÍ, bojovníka se saní, která symbolizuje špatné stránky lidství. Vyučme se dobře našemu "řemeslu" válečníků ze lepší lidství, aby už nemuselo lidstvo s těžkými ztrátami bojovat proto se saněmi, které se rozlezly po světě za posledních sedmdesát let a které požírají lidi na miliony ze zvrhlé rozkoše, ze satanské vůle. My skauti musíme pevně svírat korouhev sv. Jiří a být hodni jeho symbolu-bojovníka ze lepší já, lepší společnost.

- Mirek -

TAMTAM - ČTVRTLETNÍK ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ VE ŠVÝCARSKU.
Redakce: Old Kiwi (Jiří Čejka, Sonnenbergstr. 98, CH-8610 Uster, Schweiz).

Administrace: CH - 8021 Zürich, Postfach 295.

Odpovědný redaktor: Cookie.

Roční předplatné: pouhých 10 franků. (Finanční podpory vítány).

Bankovní spojení: Schweizerische Volksbank Morat, poštovní šekové konto 17-988 Fribourg pro BC 533 30.010771/0.

Cena jednotlivého čísla 2.50 Fr. v ČR 15 Kčs. Náklad 260 výtisků.

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA: 20. KVĚTEN 1988.

KDO NEČETL TAMTAM - NEŽIL!